

[ترجمه ای از متن انگلیسی]

[توضیحات مترجم در داخل کروشه قرار گرفته است]

[روزنامه]: اخبار سوازی

[تاریخ]: شنبه ۲۴ جولای ۱۹۹۳ – [۲ مرداد ۱۳۷۲]

آزار پیروان دیانت بهائی

بهائیان سوازیلند اخبار مربوط به تخریب قبرستان بهائی در تهران، ایران را دریافت کردند. برخلاف پیشرفت سریع آئین بهائی در سرتاسر جهان که دائره المعارف بریتانیکا آنرا از این جهت دومین، بعد از دیانت مسیحی بشمار آورده است، پیروان این دیانت، از هنگام پیدایش آن در سال ۱۸۴۴ میلادی [۱۲۶۰ هجری قمری] همواره در معرض انزیت و آزار و کشتار در ایران بوده‌اند.

دیانت بهائی پیام آور محبت، صلح و یگانگی در جهان میبانشد و پیروان آن در هر کجا که هستند، در طی سالیان متمادی، به عنوان شهروندانی صلح دوست، مهربان و پیرو قانون شناخته شده‌اند.

ولی چه در زمان شاه و چه در رژیم کنونی، آنها از حقوق اولیه انسانی خود محروم بوده و با آنان بصورت کافر و مرتد رفتار شده است. این موج جدید آزار و انزیت، از هنگام روی کار آمدن رژیم ملایان بعد از انقلاب اسلامی در سال ۱۹۷۹ میلادی [۱۳۵۸ شمسی] شدیدتر شده است.

در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، جایی برای هیچگونه حقوق انسانی یک جامعه بزرگ ۵۰۰ هزار نفری، که اکثر آنان دارای تحصیلات عالی و تخصصی هستند در نظر گرفته نشده است.

بهائینی که در بخش‌های دولتی و یا خصوصی شاغل بودند از کار برکنار شده، اموالشان مصادره شده و مجبور به باز پرداخت کلیه حقوقی که طی سالیان در ازای کار خود دریافت کرده بودند شده‌اند و با وجود قرار داشتن در سنین بالا از حقوق باز نشستگی خود نیز محروم شده‌اند.

امکنه مقدس بهائی مورد توهین و تحقیر قرار گرفته ویران شده‌اند. محصلین بهائی از مدارس و دانشگاهها اخراج شده از تحصیل محروم مانده‌اند و این در حالی است که دولت‌های جهانی با تمام قوا در پی مبارزه با بیسوادی و پیشبرد شرایط تحصیلی برای مردم خود هستند.

مؤسسات بهداشتی بهائی که در خدمت عموم مردم از هر قوم و دین قرار داشتند ویران و تجهیزانشان نابود شده و این در حالی است که سازمان بهداشت جهانی سعی دارد تا سال ۲۰۰۰ میلادی خدمات بهداشتی را همگانی سازد. ۷۰۰ نفر از بهائیان زندانی شده و بیش از ۲۵۰ نفر از آنان اعدام شده‌اند.

جامعه بین المللی، دولت‌های مختلف و مردم خوش نیت در هر نقطه از جهان، بارها این اعمال غیر انسانی و وحشیانه دولت جمهوری اسلامی را که در باره گروهی از افراد بیگناه بکار میبرد محکوم کرده‌اند ولی با وجود این دولت اسلامی ایران به طور منظم به حذف بهائیان از جامعه ادامه میدهد.

تشکیلات اداری بهائیان تعطیل، کتب و نوشتجات دینی آنها مصادره و حق عبادت از آنها سلب شده ولی با اینهمه، هنوز آتش بغض و تعصب بر علیه آنان خاموشی نگرفته است.

بردباری و استقامت بهائیان در باورهای دینی خود چنان خشمی در آنان بر انگیزته که این بار حملات خود را متوجه مردگان بهائی کرده و اقدام به تخریب گورستان‌های بهائی نموده‌اند.

گورستان بهائی در تهران یکی از زیباترین نقاط بشمار میرفت. تا آنجا که در زمان شاه، هنگامی که ملکه الیزابت دوم از ایران بازدید میکرد، به منظور جلوه هرچه بیشتر پیشرفت‌های کشور، او را به دیدن این محل بردند. هم چنین برای نشان دادن پیشرفت خدمات بهداشتی در ایران، او را به بازدید از یک بیمارستان متعلق به بهائیان بردند.